

Svět bez soukromí

Právě jsem si donesl ze sklepa nějakou starou knížku. Je od prachu a tak si ji musím utřít, abych vůbec přečetl její název. Jak neohrožovat své soukromí.

Soukromí? Takové slovo neznám. Koukám se na datum vydání - 2012, to už je skoro 70 let... Určitě je to nějaké staré slovo, nevěnuji tomu slovu pozornost a čtu dál. Už po prvních pár stranách jsem překvapený, nechápu to, píše se tu, že děti do 13 let by neměli sedět u počítače, dál jsem se dozvěděl, že bychom neměli sdílet soukromé informace na sociálních sítích. Přitom každému dítěti je ve 3 letech je do hlavy voperován počítač, aby měl snadnější přístup k internetu, operace je povinná, stejně jako automatické sdílení všech věcí na Facebook a další sociální sítě. Dále mě překvapilo, že bych si měl dávat velký pozor, co komu napíšu, abychom neohrožovali své nebo kohokoli soukromí. Také bych si měl vybírat pro soukromé informace jen nám blízké lidi, nejlépe z rodiny. Lidi, kterým věříme a kteří nás nezklamou, nebo nezradí. Jen ty, kteří nás nebudou pomlouvat a vystavovat naše soukromé informace, nebo fotky na každou sociální síť.

Hm ... dnes přece vše, co se dozvíme, jde automaticky na internet a sdílíme to s každým člověkem, kterého známe. Můžeme si o každém zjistit veškeré informace, ať už jsme kdekoliv nebo s kýmkoliv. Každý, koho potkám třeba i na ulici, má kolem sebe virtuální tabulku informací.

Začínám pomalu zjišťovat, že soukromí je nejspíš možnost utajit nějaké informace před světem. Už vím, co je to soukromí.